

[Landbrugsministeren.]

serende opgave gennem denne långivning at medvirke til forbedring af arbejdernes boligforhold på landet. Det vil være uheldigt, om landmændene tvinges til at forcere mekaniseringen stærkere frem, end det er rentabelt, som følge af at boligforholdene gør det vanskeligt at fastholde den erfarne og kvalificerede arbejdskraft på landet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale også dette lovforslag til velvillig behandling.

Dernæst skal jeg fremsætte *forslag til lov om udlån til visse landbrugsejendommers overtagelse til selveje*. Til overtagelse af ejendomme, der er omfattet af den i 1952 gennemførte lov om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje, har brugerne hidtil kunnet opnå lån på statshusmandslovens vilkår. Da det drejer sig om 8 års lejhuse med i reglen ældre bygninger og beskedent jordtilliggende, men under landbrugsmæssig drift for brugerens regning, er brugerens overtagelse af en sådan ejendom til selveje et forhold af væsentlig anden karakter end oprettelse af nye, selvstændige brug, og regeringen har anset det for rigtigst, at der for disse lejehuses overtagelse til selveje søges tilvejebragt særlige udlånsregler, som er tilpasset efter de pågældende brugs karakter.

Ved forslaget er grænsen for lån til køb af lejehuses hidtidige jordtilliggende og bygninger fastlagt i overensstemmelse med det i 1952-loven fastsatte maksimum for købesummen ved salg til staten. Dette maksimumsbeløb udgør for tiden ejendoms-skyldværdien med tillæg af 36 pct. Afdrags-tiden for statslånet foreslås fastsat til 40 år. Der kan i de første år, dog højst i 6 år, indrømmes afdragsfrihed for lånet.

Forslagets regler om ydelse af tillægs-lån til udvidelse af jordtilliggende og avlsbygninger og ydelse af installationslån og etableringslån svarer i alt væsentligt til de gældende regler i statshusmandsloven. Efter forslaget vil disse ejendomme iøvrigt være undergivet de samme regler om indskrænkning i ejerens rettigheder og om konjunkturbestemt rentesvarelse, som er fastsat for statshusmandsbrug på privat indkøbt jord.

Jeg anbefaler også dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov nr. 69 af 7. marts 1952 om oprettelse af havebrug og havelodskolonier m. m.* Lovforslaget går ud på at forlænge den nugældende lov, som udløber den 31. marts 1955, til at gælde til og med finansåret 1957—58. Herved bibeholder man den bestående adgang for mindre jordbrugere til at opnå lån af statskassen til omlægning af driften af deres ejendomme med henblik på avl af havebrugs- og gartneriprodukter. Endvidere bibeholdes adgangen for jordbrugere, der agter at anlægge en mindre frugtplantage, til at opnå lån af statskassen hertil. Renten af disse lån foreslås forhøjet fra 4 pct. til 5 pct. årlig. Endelig foreslås den gældende ordning om tilskud til kommuner, selskaber og foreninger, der ønsker at skaffe arbejdsløse beskæftigelse ved oprettelse af havelodskolonier, opretholdt.

Af den ved den nugældende lov givne bevilling af udlånsmidler på 1½ mill. kr. er knap halvdelen anvendt og af tilskuds-midlerne på 200 000 kr. cirka en fjerdedel, hvorfor loven vil kunne forlænges med 3 år uden nybevillinger. Da loven, uanset at de i 1952 givne bevillinger ikke er blevet opbrugt, dog viser sig at have fundet anvendelse i et sådant omfang, at det må anses for ønskeligt at opretholde den, skal jeg herved anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Tholstrup* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvorfor har man indført importforbud for hvede? Og er der nogen grund til at opretholde dette forbud i dag?

Tholstrup: Importforbudet for hvede, som var gældende sidste onsdag, da jeg anmeldte spørgsmålet, er i mellemtiden blevet ophævet, hvilket jeg naturligvis konstaterer til min store tilfredshed, og jeg trækker derfor spørgsmålet tilbage.

Formanden: Spørgsmålet er trukket tilbage, og det er dermed bortfaldet.

Af *A. C. Normann* til finansministeren.

Vil finansministeren tage under overvejelse at henlede befolkningens opmærksomhed på den skattelettelse, som ligningsloven giver opsparing gennem pensionsforsikring på lignende måde, som det er sket med andre opsparingsformer, der har været gjort til genstand for bekendtgørelse fra finansministeriet?

A. C. Normann: Mit spørgsmål til den højtærede finansminister forudsætter ikke nogen omfattende motivering.

Ved den sidst gennemførte ligningslov har staten anerkendt pensionsforsikringens betydning både for samfundet og for de enkelte forsikringstagere ved at indrømme fuld fradragret for pensionspræmier. De for tiden sammenfaldende ønsker om opsparing og pengebinding imødekommes jo stærkt ved denne ændring i ligningsloven. De betydelige midler, der indbetales til pensionsforsikring, er bundet i en meget lang årrække, og ordningen har i hvert fald for tiden nyttig virkning som et led i vor pengepolitik, en virkning, der ikke har mindre samfundsmæssig betydning, end præmieopsparingen har for sit vedkommende. Jeg vil derfor mene, at pensionsforsikrings-selskaberne med god ret vil kunne påkalde finansministeriets støtte til fremme af deres virksomhed, som har den allerstørste betydning for at sikre den store funktionærstand, vi har her i landet, og hvis indsats i forhold til de to andre store grupper, arbejdere og arbejdsgivere, bliver større og større.

Spørgsmålet er jo ikke alene blevet aktualiseret ved, at finansministeriet ved avertering i dagspressen har sat sit blå stempel på opsparing gennem banker og sparekasser, men får forøget aktualitet ved, det er nu i januar, at skattemyndighederne første gang skal ligne efter de nye bestemmelser.

Finansministeren (Kampmann): Regeringen er jo meget interesseret i at støtte og fremme opsparingen, og det nye præmieobligationslån og fremsættelsen og gennemførelsen af lovforslaget om præmiering af opsparing gav udtryk herfor. Den udvidede fradragret for præmier til renteforsikringer kan også ses under denne synsvinkel, men den afgørende grund for ordningen var ønsket om at hidføre en rationel beskatning af livsforsikringer i det hele, idet udbetalinger af livrenter hidtil har været fuldtud skattepligtige, uagtet det indbetalte præmiebeløb ikke — eller ikke i fuld udstrækning — har kunnet fradrages indkomsten.

Reklamering for præmieobligationslån betales af statskassen, medens banker og sparekasser deltager i udgifterne til reklamering for præmieopsparing. Jeg vil imidlertid gerne tage op til overvejelse, om jeg ved forhandling med livsforsikrings- og pensionsforsikrings-selskaberne kan medtage nogle af disse forsikringsformer i en eventuel kampagne for øget opsparing i det hele taget.

A. C. Normann: Jeg har ikke så meget rejst spørgsmålet med henblik på omkostningerne ved den foretagsomhed, finansministeriet har udvist, når det har søgt at udbrede kendskabet til de opsparingsformer, den højtærede minister omtalte. Jeg tror, at den side af sagen nok lader sig ordne.

Jeg takker den højtærede minister, fordi han har givet positivt svar og er villig til at forsøge at gennemføre en tilfredsstillende ordning for pensionsforsikringernes vedkommende.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Den næste sag på dagsordenen er valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed. (Ændring af lov nr. 217 af 7. juni 1952)

[Formanden.]

og forslag til lov om ændringer i lov om afgift af arv og gave, men der er overfor mig fremsat anmodning om, at de to lovforslag ikke — som vedtaget i forrige møde — henvises til et fælles udvalg, men til hver sit udvalg.

Beslutning herom kan i dette møde kun træffes med tingets samtykke efter reglerne i forretningsordenens § 41, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket til, at der nedsættes to udvalg, som givet. (Op-hold). Det er givet.

Da grupperne allerede har udpeget medlemmerne til disse udvalg, skal jeg lade valget foretage i dette møde.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed. (Ændring af lov nr. 217 af 7. juni 1952).

Valgt blev: *Per Hækkerup, Nina Andersen, Kaj Andresen, Victor Gram, Hougaard, Erhard Jakobsen, Peter Jørgensen, M. Larsen, Henry Christensen, Givskov Christensen, Heick, Kr. Juul, Krogh, Hvidberg, Ninn-Hansen, Rasting og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Man gik dernæst til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om afgift af arv og gave.

Valgt blev: *M. Larsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Kai Jensen, Hans Knudsen, Johs. E. Larsen, Edel Saunte, Henry Christensen, Jørgen Gram, Helesen, Thorkil Kristensen, Lorentzen, Rasting, Ole Bjørn Kraft, Tesdorpf og Johs. Christiansen.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 728).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Formanden: Da der kun er een sekretær tilstede, må jeg bede det ærede medlem hr. Damsgaard fungere som sekretær i dette møde.

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentmodtagere m. fl.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt om forhøjelse af brændselstillæg, invaliditetstillæg og lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem. [Af Ragnhild Andersen m. fl.].

Mødet hævet kl. 14²⁰.